

השבוע גדולה במיוחד הדרישה למוסיקה, תיאטרון ואמנות בכלל. וזיקה לדברים כאלה.

גל השטחים

בבלדיה בת 16 (858/2002) סבורה ש'כבר בנייה היא יכולה להתכתב עם נער בערך בניו 17, על כל השטחים. על חילוניות להיות ערניים חובש ספסל ליי מודים.

חשיבותה של רצינות

לידיה אריק, בן 21.5 (858/2003) רוצה להתכתב עם נערה עד גיל 20, רצינית ואמיצה, הרואה את עתידה בחי משק.

במהדורה מודרנית, עידו

נערה דתית, (858/2004) נבחרה להשתלח העוסקת בהוראה, רצינית, אך יחד עם זאת לא נעדרת חוש הומור רוצה להיראה ואת זאת לעצור דתי שיהיה תלמיד חכם במהדורה מודרנית בניו 27 ור מעלה. היא מוכנה להתכתב החל מנושאים עיוניים דכאיות תרבות, וכלה בנושאים חילוניים כספרות, תיאטרון, מוסיקה קלאסית ובעיות חברתיות. רצוי כי חברה לעט יהיה חבר קיבוץ דתי.

היו זמנים...

תכונות רוחניות כהשכלה תיכונית וי חקלאית, נטיה למשך בעם לעתים, את בתיאטרון, ספרות וסרטים מובחרים, אהבת כיון, טיולים ברכב וברגל, שחיה ואפילו ריקודים סאלונים, מתגלמות בידמותו של קצין פלמ"ח משכבר הימים (858/2005) שחצי וכל שנים כבר מ אחוריו, את דיונותיו ורצונו למרד, הוא מוכן להעמיד לרשותו של נערה עד גיל 25 שתהיה: (רצוי) צבדית, מצחיקה תית ויחד עם זאת בעלת רגש, אוהבת אמנות, לא ביותר צינית, שתכלה יות זמן בספריה מאשר במספרה, אך אין זאת אומרת שהיא חיבת להיות רשלנית בהופעתה.

כי מחיפה תצא התכתבות

היא איננה רוצה לתאר את מעלותיה ומראה החיצוני (858/2006), מוכנה רק להורות שהיא בת 22, את יתר הפרטים חיי תגלה לבחור בניו 28-25, משכיל רציני (לא יותר מדי), שחיה מחיפה.

בחינות בגרות

יחד עם בחינות בחברות שלו, מעוניין עול ימים, בן 18 (858/2007), להבחין גם בהתכתבות עם נערה בת 18-16, את בחירת הנושאים הוא משאיר לה.

למכתב, מבט מחוץ

שער בלוגי ועניינים כחולות נמצאים בנוסף בעל הנוכח התינוני של איש צעיר (858/2008), המתעתד להמשיך נדח למוריו, את מבטו הכחול הוא רוצה לנעוץ במכתב של נערה בת 17, תלמידת ביתספר תיכון, שלא תהיה נבונה כי יותר, שלא תאחז יותר על המידה בתי קפה, תהיה תושבת תל-אביב, מוסיקה ספורט, תיאטרון, ציור, פיסול וספרות הם הנושאים המעניינים אותו.

מכתבים אחדים שאלו אותי אם

אני משתמשת בעצות שאני יועצת גם בשביל עצמי, אין לי צורך בכך, קבלתי תמיד מצויין בהתנהגות.

עמית: — זה נחמד מאוד להיות מאוהבת, אולם אין זה נחמד כלל לסי בול בלל זה מנודותינה. הדבר יגרם לך לעניוילם שהוריה סביב עניני חיות, התי חיות, ויעצת, לדעת, אמצעי השגה הטוב ביותר הוא קריאה בספר משעמם במיוחד (את יודעת, כמו ה' ששם לצד תנינים במלתיים).

יהיה: — אחרי שקראתי את מכתבך, ההשקפה כלות לזוגותם מרוב כלכל על מספר חברי והוסוסוכי במי לבחור. העובדה שאינך מבכרת אחד על פני כולם מוכיחה בצורה ברורה שאין לך צורך לבחור כלל. המשיכי להתראות עם כל מי שתרצי, עד שתרגשי פעם כי הקדרי של אחד מהם, בצורה שתתפרש כרצון להיות אתו.

סליחה, טעות במספר

משא א: — אתה יכול לפרש את אידיאלות של הנערה, אתה שוחח משך חודש בטלפון מבלי לדאוגה, להפגש אתך — בשתי אופרות: או שהיא שמעת בקול אמה אומרת כי אין להפגש עם אדם שלא חוצג בפניה, או שמסתור ריות השחיות דרך הסלפון משעשעות אלה ואין בצרונה לקלקל על ידי נגישה. את שמח ובחובתה אתה הרי יודע, אם תתאמץ עוד מעט, תדע גם איפה אפשר לפגוש בה, הארץ היא קטנה, תמצא מר משותף, ובכך ?

עקיבא נ: — השבוע ראיתי סרט בו מלקלמת הניכרות, כדי להתברר על אופייה הרגוני, את שתי השורות הראשוני גות של "היא אחת" לזוננפלו, כשהיא מניעה למלח האחרונה, שוכך כעס, אני כאלה המייצעים לפנות עד 10, אני למשל, מציעה, לך בשטותו להדלוג מל השתעשע בתמונה בה אתה מצויר את עצמך כנורא כעסך, ולהיות משוט הביב.

מצרים

יום ההכרעה

בבוקר יום שני, כשיצא מותמד נגיב לשדה התעופה אלכוה של קהיר, ללוח את המלך סעוד, עוד היה איש חשוב, כשיצבצו הכוכבים הראשונים של אותו יום שני, היה מותמד נגיב איש מחוסל.

אמנם עוד נשא הוא את תואר נשיא וראש ממשלה. אולם הודעתו של סלאח סאלם, ידימינו הקדחתי של עבד אל-נאסר, כי בוטלו כל הצעותיו והכרזותיו של נגיב ביחס להחזרת שלטון אורח, הוכיחה כי האיש מספר אחד במצרים הוא עבד אל-נאסר. מה קרה בין סכס הפרידה של הבוקר לבין הכרזתו של סאלח בערב ?

נגיב התעלף. האריה בשדה התעופה היתה מחניקה וכבדה. מלבד החמסין שפקד את קהיר העיקה הרגשה של מתיחות ועצ' בנות על הנוכחים בטקס הפרידה לכבוד המלך סעוד, שסיים את ביקורו הרשמי בכצ' ריים. מזה יומיים נעשה העיר בסערה של הפגנות והתנקשויות אינסופיות. מעמדו של נגיב, אשר למראית עין הלך והתחזק מאז הותרו לנשיאות, החל מראה בקעים רציניים. גמאל עבד אל-נאסר, ששתק עד כה, השליך להמון הכרזות נלהבות.

פתאום נתעוררה המולה בשדה התעופה. נגיב, לבוש מדי חאקי חורפיים, שניהל שיתח עם אורחיו הסעודיים, צנח ארצה והתעלף. רופאו הפרטי, איברהים אל-כופתי, רץ מיד אליו, העביר אותו לחדר החולים במקום, הוריק לו זריקת אטרופין. הנשיא פקח את עיניו, נשם עמוק ונאחז: "למה לא מתתי היום ?" בפניה פרץ קצין צעיר בבכי. "הרגו אותי !" בינתיים התפתחה ה' עניינים ברחובות העיר בקצב מסחרר. רבבות מפגינים שוטטו, קבוצות קבוצות, עסקו בס' פורט הלאומי האהוד, שנאסר עליהם מאז ההפיכה: צווחת סיסמאות, נחלקו לשני מח' גות: בצד נגיב, ובדע עבד אל-נאסר.

המשטרה, שלידיה הפקיד נגיב את השמירה על הסדר, ענדלה מן הצד. קבוצה בת קרוב ל-500 איש מתומכי עבד אל-נאסר, התקדמה אל בנין מועצת המדינה. הגוף הקוקי העליון, בפנים ישב עבד אל-אראק סנהוריי, האיש שמומחה נגיב הציע כמועמד לתפקיד ראש הממשלה האזרחית, שנועדה לקום ב-24 ביולי, עם פירוק מועצת ההפיכה.

הכשטרה ניסתה להתערב, אך לשוא. ההמון הפרוע התפרץ פנימה, ניפץ רהיטים, היכה את סנהוריי עד זוב דם. פתאום הופיעה יחידה של המשטרה הצבאית. מאחוריה נדח סלאח סאלם. "בני ארצי !" קרא הוא, "אל תהרגו את האיש. אם מישוה חסא וסרח, תענש אותו ההפיכה. אנו לא נרשה שכל אדם יעשה דין לעצמו !" ובתנועה פאטטית, כשקולו העמוק רועד, פתח את זרועותיו להמון וקרא: — האם אתם רוצים להרוג אנשים חפים — הרגו אותי ! ההמון, ששניים מתוכם נהרגו בתיגרה התפור במבוכה. **הצבא יצא לרחוב.** בביתו של נגיב, נמשכה אותה שעה ישיבת הממשלה שהחלה עם שיבת משה התעופה. כשיצא, כערכ, סלאח סאלם, היה ברור כי נגיב נשבר. אך המאבק על השלטון לא נסתיים. ברחו' בות סירו 20 משוריינים וששה טנקים של הצבא, תוליות משמר צבאיות תפסו עמדות בכל פינה. מכונות-משא העבירו אלפי חי' לים, מזויינים ברובים מכוננים, לנקודות ריכוז. בהודעה לקהל, הכריז הרמטכיל כי הצבא לקח לידיו את השמירה על הסדר והבטחון. לא היה ברור איזה חלק של הצבא עשה זאת, אולם השקועות קבעו כי גם תומכי נגיב וגם תומכי עבד אל-נאסר תפסו עמדות בעיר.

בינתיים הלכה והתפשטה אחת התופעות המפתיעות של כל הפרשה: שביטות פועלים. נהגים, פועלי-רכבת, פקידים בנקים — כולם יצאו לרחובות בהכרזה: "לא נעזוב אלא עם ההפיכה ! נמות, אך לא נחזור את המשטר הישן !"

המהפכה האמיתית. במאבק, שנראה עד כה כמישחק בין קבוצות קצינים ועסקנים חסרי-כסים, היתה זאת התפתחות מפתיעה. משך השבועות שעברו מאז חזרתו של נגיב, הצליח עבד אל-נאסר לגבש סביבו את עצמה הפועלים והפקידים. הנהגה העיקרי מן ההסי' כה הצבאית, סינינו של נגיב להחזיר את השלטון לאנשי המשטר הישן היה פוצע, בראש הראשונה, בהם.

תוצאות המאבק רחוקות עדיין מלהיות ברורות. אולם אם ינצח עבד אל-נאסר, תקום במרחב תנועה שלא היתה כמוה עד היום. אמנם תהיה זו תנועה של משטר

רדוני. אולם בפעם הראשונה תקום תנועה המתמכת על ידי שכבות רחבות בעם, תנועה שתהיה חייבת לדגול במגמות חברתיות. וזה, בסופו של דבר, עלול להתגלות כמהפכה אמיתית במצרים.

דוריה ורגשי האצילות

כשהכרין מותמד נגיב, לפני חודש ימים, על כחנתו לקיים בחירות לבית-נבחרים (ראה לעיל) נדבה היה לאנשים רבים במצרים כי הגיעה שעת הכושר להגשמת מאחיהם. בשביל רוב המנהיגים הפוליטיים היה זה האות להתחיל במהומות ותמרונים. לא כן הדבר לגבי דוריה שאפיק, עורכת-הדין נאח' המראה, הניחתה זה קרוב לעשרים שנה למען זכויות האשה המצרית.

למחרת שידור הידיעה הופיעה דוריה, בי לחיית שלוש חברות צעירות ממנה, במ' עורך העיתונים בקהיר. "באנו כאן להמשיך את מאבקנו למען שוויון-הזכויות" הכריזו ה' ארבע בתקופות. "החלטנו לשבות שביטת' רעב עד אשר תכיר החוקה החדשה בזכות האשה המצרית לבחור ולהבחר".

מדע בחרו דווקא במועדון-העיתונאים ? הסבירה דוריה: "מתוך שקול של יעילות מאבק. בקום שנשלח לכם תזכירים ונס' ריח אותכם לבוא ולראות אותנו, באנו אנו אליכם. כאן לא תוכלו שלא לראות אתנו.

שובתת דוריה שאפיק. וחברותיה

"תנוע עכשיו לגברים ללאום..."

בעלי הון יהדיים את בגדאד אל-ג'ידיה (הח'ושה) בחקקה להפכה לעיר-נגים גדולה. גם א-רצאפה התפתחה ולצד המרכז הצפוני קם באב' אל-שארגי (השער המזרחי), איזור של חילולות-פאר וגנים.

אולם למרות כל ההתפתחות, לא נוסף אף מטר אחד של קיר-מגן לאורך החידקל. מהנדסים וטכנאים ערכו בדיקות, קבעו כי מלבד הסיבה העיקרית של הפשטת השלגים קיימת גם סיבה נוספת לשטש-גות, סיבה ה' מתחזקת מדי שנה: המים, ברדתם מן ה' הרים, סוחפים אתם אדמה המצטברת על קרקעית הנהר. בצורה זו וורמים המים יותר ויותר גבוה כל עונה.

הממשלה הודיעה כי תעסוק בהעמקת ערוצי-הנהר, אולם הדבר נשאר בגדר תוכנית בלבד. לעומת זאת הכינה הממשלה בריכות גדלות, אליהן אפשר להעביר את מיה-השט' פונות. התוצאה היתה כי מדי שנה הציפו המים חלקים של הרובעים הבלתי-מוגנים של העיר, כעוד חיל-ההנדסה מציק את ה' בריכות והשדות כדי להחליש את הורם.

הפקידים מבטיחים. השנה, במועד המקובל, בא השטפון. מה שבא אחריו לא היה מקובל בכלל. מי הנהר עלו ועלה הציפו כפרים שלמים. חדרו לבתים חסרי-המגן. ה' צבא פינה שמונים אלף כפריים, יחידות חיל-ההנדסה פתחו סכרים לאורך הנהר, חפרים ניסו לסתום פלגות בקיר המגן. לשוא: ה' מים המשיכו לגאות.

העתונות הקימה צעקה, תבעה את העמ' דתם לדין של האחראים. פקיד-ממשלה הב' טיחו להתחיל בעבודות היסודיות עוד ה' השנה. הבטחותיהם היו תקפות יותר-גר' חבות יותר מן ההבטחות שהטעו עד כה. אולם גם השטפון השנה היה גדול יותר והרסני יותר מאלה שהיו עד כה.

* השטפון ! השטפון !

* שניה מימין.